

SZABADSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő: Rudnyánszky Gyula	Kiadó laptulajdonos: László József.	Egyesszám ára 4 fillér. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Debrecen, Csapó-utca. Telefon 275.
Helyben: Negyedévre	3 korona.			
Helyben: Félévre	12 "			
Vidékre: Negyedévre	5 "			
Vidékre: Félévre	20 "			

Dobieczki Sándor nyílt levele.

Debrecen város III. kerületének

— immár kizárólag 67-es alapon álló —

választó polgáraihoz.

Tisztelt elvtársak!

A kerületünkben megboldogult 48-as pártiak volt tagjai jól tudják, hogy addig míg ők a 48-as alapon állottak, hozzájuk sem nyílt leveleimet sem beszédeimet nem küldöttem el. De most a mikor a dicső 48-as alapról eltávoztak, és az ország 67-diki alap törvényeit jelen választók mozgalmukban szintén helyt állóknak ismerik el, és a 67-es párt egyik árnyalatához tartozó polgár társamra óhajtanak szavazni. Most már megengedhetek nekem, hogy én önöket nyílt levelemmel fölkeresem.

Tisztelt polgártársaim!

Sokat nem kell magyaráznom, mert hiszen a velem szembe állított képviselő jelöltjük még rövid idő előtt teljesen szabad elvű párti volt és ma is a 67-es alapra támaszkodva óhajta hazánkat szolgálni. Hogyha tehát önök ötlet ebben szavazatukkal támogatják ezzel a tényükkel beismerik, hogy helyes uton kívánom magam is szegény hazánk boldogulását előmozdítani akkor, a mikor hűen ragaszkodván egész életemen át követett pártállásomhoz a politikai téren is a fokozatos talán kissé lassabb de annál biztosabb fejlődés híve maradok.

Azok a választó polgártársaim a kik eddig a 48-as alapot tartották az egyetlen helyesnek a Szabó Zászló kitűzésével végkép a 67-esek sorai közé állottak be miáltal lehetségessé teszik, hogy ezt a lassu de biztos fejlődést szegény hazánk érdekében állandóvá tegyék.

Lassu de biztos fejlődésről beszélek mert hiszen azt csak senki se meri kétségbe vonni, hogy a 67-es alapon álló nagy szabadelvű pártiak immár 37 esztendő működése a fokozatos fejlődéshez fűzött reményeket teljesen megvalósította.

Gondoljunk uraim arra mivé fejlődött eme 37 esztendő alatt közéletünknek minden ága. Vivmány, művészet, törvénykezés, jogbiztonság, közlekedés, kereskedelem, földmívelés, honvédelem, mind mind olyan nagy mértékű fejlődést mutatnak, hogy már már azt kell hinnünk, hogy az évszázados munkamulasztásokat helyre pótoltuk.

Fájdalom azonban egyben elmaradtunk ez, országunknak gazdasági fejlődése.

És mi okozta ezt tisztelt Polgártársaim?

Miokozta, semmi más mint a közjogi események felett folytatott és legjobb erőinket elmorzsoló hosszú parlamenti viták. Mert a helyett, hogy a felett vitatkoztunk volna az ország házában, hogy miként lehetne a kis gazda baján segíteni. — miként lehetne a kis iparost a végpusztulástól megmenteni; miként lehetne az adóreformmal könnyíteni a polgárság terhein, avagy miként lehetne az állatkereskedelmet távol országok piacára áttenni; s miként kellene tengeren túl levő országokba is piacokat teremteni a mi terményeinknek; a felett vitatkoznak, hogy vajjon sárga-fekete bojtja legyen-e a csendörnek, a kaszárnyára vajjon es. k. vagy es. és k.-t írjunk és hogy mennyire elharapóznak ezek a meddő viták, mutatja az, hogy az utolsó országgyűlésnek három esztendei tartama alatt gazdasági kérdésekről nem beszéltek.

Hogy én mit beszéltem gazdasági dolgokról, azt elolvashatják abból a kis füzetből, a mit a szabadelvű párt bátorkodott mindenkinek, így a 48-asból 67-essé lett polgártársaimnak is megküldeni.

Ebből láthatjuk tisztelt uraim, hogy első sorban Magyarországból a szegénységet szeretném kiirtani, mert igaz ugyan, hogy szép dolog az, a miket az utóbbi időben kormányunk hazánknak megszerzett, mint pl. a hadsereg magyarosítása, a magyar tisztinevelés és levelezés elrendelésével, továbbá a honvéd tüzérség felállításával. Továbbá jól esik nemzeti érületünknek az is, hogy dicső emlékű Rákóczi fejedelmünk hamvai néhány hét múlva már magyar földön lesznek. Szép és a jövőt biztosító intézkedése a kormánynak, a magyar népoktatás terjesztése érdekében történt törvényjavaslat benyújtása is és nem lehet dicséret nélkül megemlékeznünk arról sem, hogy a magyar udvarnagyi bírások megteremtésével jövőre a magyar királyi hercegek is a magyar törvénykezés keze alá kerülnek.

Sőt ha el is ismerjük, hogy sok más ehhez hasonló javaslataival kormányunk, mint például a 2 évi katonai szolgálattal, a mi különösen a szegényebb néposztályon segít, a magyarság érdekeit mozdítja elő hazánkban, mégis az bánt engem mindig, hogy

hazánkról mint szegény országról kell beszélnünk.

Mert én is hiszem és vallom, a mit a legnagyobb magyar Széchenyi István gróf mondott, hogy csak gazdag ország képes függetlenségét minden körülmények között megóvni és megtartani. — Ezért első sorban gazdaggá kell tennünk szegény magyar hazánkat.

Ezért nem rontom önöket politikai, mint már amugy is azonos nézeteinknek fejtegetésével, hanem áttérek egyenesen arra a fontos kérdésre a mi most minden gazdát és hazánknak minden munkás polgárát leginkább érdekli, és ez a vámpolitikánk fejlődése.

Tisztelt polgártársak!

Van-e közöttünk csak egy ember is, aki nem esüngen lelkületének minden ideg-szállal ama sz p és nagy eszme megvalósításán, ami mindnyájunk szemé előtt lebeg. — azaz: a politikailag és közgazdaságilag független Magyarország megteremtésén.

Minden járavaló magyar embernek és így saját magam munkásságais, — e szent cél elérése van irányítva. Minden célunk megvalósítását azonban különböző uton és módon érhetjük el. A pénzszóvár ember, ha hirtelen akar meggazdagodni, kockára teszi veszélyes játékot üzve a tőzsdén avagy a kártyajátékban mindenét. — De kérdem én, ismernek-e önök csak egyet is, családjuk, avagy a hazafiak körében, ki ilyen módon célját érte volna?

Én, — nem ismerem!

Ellenben önök is, meg magam is sok olyan embertársam barátságával dicsekedhettem, aki hosszú évek szorgalmas, nyugodt munkássága révén, ma büszkén hivatkozhatik azzal, hogy van mit aprítani a tejből! — És ami igaz az egyes ember életében, az igaz a család, azaz a nemzet életében is. Csak lassu, nyugodt és szívós munkásság révén biztosíthatjuk nemzetünknek szellemi és anyagi gyarapodását. — A gazdasági téren a nemzet gyarapodását külföldi államokkal fentartott esereviszony biztosítja. Amióta az egyes államok kialakultak, a kezdetleges zavaros adóviszonyokat példandó a királyi házak vámsorompókat állítottak fel. S nem lévén pénzük hidak és utak építését

engedélyezték. — Idővel mindez megváltozott. Az alkotmány helyreállításával a pénzügyek vezetése megint visszaszállott a nemzet terhére. Megszűntek a királyi vámok, a királyi udvartartás költségeire határozott összeget állapították meg. S az általános adókötelezettség hozatván be, ma már a belső vámok, majdnem mind meg vannak szüntetve, de fennállnak a külfölddel szemben. De a külföldi áruk után nem szedünk tettség szerinti vámot, — ami vámháboru volna, — hanem előre szerződéseket kötünk, amely mintegy 5000 tételre sorozza be a különféle elvámolás alá kerülő tárgyakat. — Az ugynevezett vámszerződések alapján mindkét szerződő fél biztosítást nyer arról, hogy az egyes piacra viendő árucikkeik után a szerződésben megállapítottnál nagyobb vámot nem kell fizetnie. Ilyen szerződési viszonyban vagyunk a világ minden államával, csak Ausztriával szemben van kivétel mert itt csak a cukor, szesz és dohányra nézve vannak vámkikötések, minden más tárgy vámolás nélkül vitetik az egyik országból a másiknak területére. És miért van ez! — Azért, mert ezt a szoros szövetséget, amit 300 esztendőn át reánk erőszakoltak, jogunkban vagy ugyan felbontani, — hiszen eddig is csak 10—10 évre szerződöttünk közös vámterületre, — de kérdés, hogy célszerű-e a kereskedelemnek az áruk kölcsönös kicserélésének évszázadokon át megszokott összeköttetését azonnal és egyszerre szétépíteni. — Igaz, hogy e papírosszerződést egy fogással szétszakíthatjuk, — de ugyanakkor kölcsönös érdekeknek milliót meg millió érdekszálát szakítjuk ketté. — Kérdés, összebogozhatnánk-e mi ezt a millió, meg millió erecsét más országokkal, avagy nem találnánk oly nagy akadályokra, az erecsék összebogozásával addig késlekednénk, amíg végkép elvérzene hazánk gazdasági ereje. Mert nézzünk csak körül szomszédaink körül — kinek tudnók mi eladni hizónkat, vágómarháinkat, búzáinkat, meg borunkat, — ha nem volna biztos vevőnk Ausztria. A muszkának az olahnak, a bolgárnak, a szerbnek szintén mind ebből van feleslege. Ezeknek tehát egy garas árut sem árulhatnánk. Hogy ne következék be ez a közmondás hogy zsirjába fullad a magyar, méshoz kellene fordulni, aki tőlünk megvinné áruinkat. Ez azonban csak egyetlen egy uton történhetnék, Fiumén át. De ez az egy út a nagy forgalomnak számbavehető parányát is alig közvetíthetné és amit el is vinne, olyan nagy szállítóköltségekkel terhelné meg, hogy áruink nem lehetnének versenyképesek a külföldi piacokkal. — Országunk többi részét, mint egy vasgyűrű, veszi körül Ausztria. Miféle törvények alapján tudnók mi ötöt reáerősza-kolni, hogy külön vámszedés nélkül engedje át áruinkat. Létező törvénnyel, avagy fegyverrel erre nem kényszeríthetnők, hanem kénytelenek volnánk velük szemben is a béke eszközt alkalmazni, vagyis szerződést kötni. De ezt csak kölcsönös megegyezés alapján tehetjük. De hát hiszi-e azt valaki, hogy annyira tökkel ütött ez az Ausztria hogy ő megengedné, hogy mi nagy vámmal zárjuk ki az ő iparcikkét, — ő meg beengedné kis vám mellett búzáinkat, fánkat, bőreinket, nyers terményeinket. Nem is úgy lenne az, — hanem mind a két szerződő fél csak olyan vámtételeket fogadna el a közös szerződésben, mely nem rontaná ma meglévő kereskedelmük mérlegét.

Szóval mind a két fél arra törekedne,

hogy biztosítsa a maga előnyét, — avagy — magyarán mondva — becsapja a másikat.

Hogy melyiknek sikerülne, ki tudja ezt megmondani.

Bánffy báró, és az őt követő 1—2 ember, úgy szeretné, hogy egyszerre állítsuk fel az önálló vámterületet, mint a hogy egyszerre akarta eladni Ischlben az osztráknak országunk gazdasági önállóságát. A komolyabb emberek próbálkoznak átmenetet keresni, — de nem találnak. Az újpárti urak azt hiszik, hogy ha kimondjuk az önálló vámterületet, — akkor egyszerre annyi gyárat állítanak fel Magyarországon, hogy nem kellene semmit az osztráktól venni és a búzáinkat, borunkat elfogyasztaná idehaza a sok gyári munkás.

Önöknek, uraim, kik becsületes munkájuk után élnek meg, elegendő, — ha emlékeztetükbe hozom, mennyi és milyen hosszú ideig tartó küzdelemmel bírták iparukat megteremteni. — Önök, — akik ezt átérték, — könnyen megértik, ha azt mondom, hogy a gyári-ipart sem lehet nem egy nap, de esztendő alatt sem megteremteni. — Kérdés, — hogy mit csinálnánk az alatt az öt- vagy tíz esztendő alatt, míg Magyarország lakossága annyira felszaporodva a gyári munkások szaporodásával, hogy minden felesleges állatunkat és nyers-terményünket itt tudnák eladni, — kérdem újra, — mit csinálnánk ez-alatt az 5 vagy 10 esztendő alatt az el nem adható állatokkal, sertésekkel, búzáinkkal, borunkkal?

Bizony, — zsirjába fulladna ezalatt a magyar. De mondjuk, hogy mi nem tikkadnánk bele, — de miből csinálnánk pénzt; ha pedig nem fizethetnénk adót, az államkölcsönének kamatait sem téríthetnők meg külföldön.

— No, — mondják hogy még ezt is kibírnánk, — sőt kibírnák, hogy a malmok beszüntetnék az őrlést, dohánnyt nem termelnénk, búzából, — borból is csak annyit, amennyi a lakosságunk szükségletének felel meg. — A kereskedők ölbe tennék kezeiket, a házaikat bezárnák, — a vasutnak pedig nem adnák szállítani valót, — szóval minden termelést megszüntetnénk, várva — mily anyagi munkát hoznak be a gyárak, hogy e terményeinket elfogyasszuk. Tegyük föl, hogy ez is sikerül. Azt csak mindenki tudja, hogy minden mesterségnek megvan a maga fogása; így van ez a gyárban is. A gyáros tehát pénzét ok nélkül ne hevertesse, és áruinak roszaságával ne kockáztassa versenyképességét; mind idegenből hozna munkást. És akkor ebből mi állana elő? Először egész iparunk a külföldi tőkének kerülne a kezébe; a mi zsirunkon hizna meg a külföldi gyáros, mert a nagy vám miatt külföldi árut nem hozhatván, a nyakunkba varná minden rossz áruját, drága pénzen. Éppen úgy járnánk, mint Muszka-ország, melyek a német, a belga, a francia tőkepénzes szívja véréit. — Egy — másik, — nemzeti szempontból még sulyosabb csapás volna, hogy az a sok idegen gyári munkás az országunkban levő német, szláv és oláh elemeket szaporítaná, — de nem a magyart. Ezekből tehát csak annyit szabadna beengedni, amennyit a magyar-elem megbír emészteni, vagyis aránylag kevesebb; s akkor a gazdára nézve veszedelmes átmeneti idő még hosszabbra nyúlna.

A harmadik nagy veszedelem, abban rejlik, hogy ez a birtalan megteremtett nagy ipar azonnal megsemmisítené összes kis iparunkat.

Ennek az elhirtelenkedett eljárásnak a levét csak a kis gazda és a kis iparos issza meg.

Ilyen óriási kockázatnak csak könnyelmű ember teheti ki hazánkat.

Jól tudjuk, hogy minden erőltetett fejlesztéssel csak üvegházi növényt nevelünk. Jó növényt, zamatos gyümölcsöt csak a jól megmunkált talaj teremthet.

Saját földünkbe gyökeredzve, saját emberünktől alapítva, saját munkaerőnkkel föntartva, lesz csak lehetségessé egy számottevő, és a külföldi iparral is versenyző ipart megteremtünk. — Azoknak a kis iparosoknak létfontosságáról a gyárnak kell gondoskodnia majd, amelyek iparágát öket tönkretesz. Külföldiektől ezt elvárunk alig lehetségessé. Csak az olyan modern gyári munkássággal érhetnénk igazán célt, — mint aminőt itt helyben a esztrudipar terén honosított meg néhány kiválóan érdemes polgártársunk. Vagy amiként Temesvárt hosszú évek fáradozása után a „Turul” cipőgyárban hajtottak végre, kizárólag hazai munkaerőt nevelve a gyári üzem vezetésére. Vagy amiként Brassóban a posztógyártás, Késmárkon és Árvában a leszövetek készítésével honosítottak meg. Mindehez azonban az idő és szívós kitartáson kívül a magyar lakosság pártolása is szükséges. Évekkel ezelőtt, mikor ezt a kérdést itt Debrecenben is tárgyaltuk, — rámutattam arra, hogy ez csak akkor lehetségessé, hogyha kereskedőink ezeknél a magyar gyáraknál rendelik meg árukat. Mert a magyar ember megvinné azt, ha tudná, hogy hol kapja. De ehhez — kereskedőink nem járulván hozzá, — a tőzsgyökeros Debrecenben a hazafias ügy egészen megbukott, — és tisztelet a kivételnek, de kereskedőink nagy részei selejtes biesi árukat dob a piacra. — Most nagyobb jelentőségű országos iparvédő egyesületet alakítottunk Budapesten, — melynek egyik alelnöke én vagyok. — Követjük a 48-iki Kossuth-féle védőegylet alapelveit. — Igaz, hogy kitartó, hosszú munkássággal, — de biztosan célt érünk? És tisztelt uraim, hogy célt érünk, arra biztat az is, hogy a legközelebb eltelt 30 esztendő alatt, mialatt, — fájdalom, az országgyűlés majdnem folyton közjogi dolgok fölött vitatkozott, és ezért nem volt ideje sem az ország gazdasági fejlődésével foglalkozni, sem a gyáripar fejlesztéséről tanácskozni, — mégis annyira emelkedett gyáriparunk, — majdnem saját erején, — hogy ma már egyetlen árucikk sincsen mit hazai gyáraink valamelyikében meg ne csináltathatnánk. — Ebből látbatják uraim, hogy ez az út, a melyet én, — a gazdasági fejlődés terén követni szeretnék, a gazdasági önállóságra vezet anélkül, hogy kockára tenném bár egy percig is, kigazdáink és iparosaink érdekeit.

Nem akarok tudományos fejtegetésbe bocsátkozni, de utalnom kell még arra is, hogy a világ miada részében ma már nem az elkülönítésre, hanem az egyesülésre gondolnak, hogy menőnél nagyobb vámterületet alapíthassanak. Ezt készítő elő az u. n. latin, pénzunió és folytonosan tartatnak a tárgyalások olasz és francia országok között, — hogy megteremtsek a latin vámuniót is. Tudjuk továbbá azt is, hogy Angliában évek óta folyik az elkeseredett harc a vámuniósták, s a szabad kereskedelem hívei között. Végül meg kell említenem, hogy Európa

minden államában, így Magyarországon is megalapítottuk az egyetemes közgazdasági társaságot, melynek egyetlen célja az európai vámunió megteremtése, Amerikával szemben. — Tehát nem a kis vámelegységek, hanem a nagy vámtörvények a jövő; a kis vámelegységek éppen olyan rabjai lesznek szomszédjaiknak, — mint amiként ma nekünk van alárendelve, Szerbia és Bulgária.

De ne folytassuk.

Mindent a szívós, kitartó munkát csak egy munkaképes országgyűlés hajthatja végre. De évekket ez előtt, fájdalom, — vámmenteser csempészték be a házszabályoknak olyan kijátszására szolgáló olyan eljárást, a melynek még magyar nevet sem tudtak adni, hanem köznyelven technikai obstrukciónak neveznek. — Ez az eljárás pedig abban áll, hogy megakasztják az ezrek harcait, a komoly embert nem engedik szóhoz jutni, az országház szent csarnokában dalolnak, komédiáznak, mint valami vásári bábnak, isznak, poharat kocintanak, és legutóljára olyan undorító dolgokat követnek el, gyáván, védtelen embereket vernek, az ország vagyonát zúzták, rombolták, és végül maga Bánffy az újpárt vezére nevető arccal fényképezte le magát az összezuzott szék és padokkal egy képen.

Tisztelt polgártársaim, tudom, hogy minden komolyan gondolkozó magyar embernek a lelkiereje elborul, ha ezen megsejényítő eseményekre gondol.

Kormányelnökünk hosszú időközökben 3 szor kísérlette meg a békés kiegyenlítést, de hasztalan. Végül csak azt kérte, hogy lehető rövid időre adjanak költségvetési megbatalmazást, hogy a nemzet itélőszéke elé vihesse azt a kérdést, vajjon munkabíró, az ország fejlődését előmozdító házszabályokat alkossunk-e, avagy hagyjuk meg a jelenlegieket, amely módot nyújt 10—20 embernek arra, hogy évekig megbénítsa az országház munkásságát. — Ezt a nagy többség felelősségének tudatában nem tűrhette. Nem tűrhette, mert köztudomású dolog, hogy mindenféle nemzetségi mozgolódik, — és már is több, mint 20 nemzetiségi képviselő van a házban. Pedig félt, hogy az oláhok több helyen nemzetiségi képviselőt fognak a házba küldeni, — mint amely veszedelemre én beszédemben többször rámutattam, sőt a debreceni Független Ujság tisztelt szerkesztője is egy kiváló munkájában kifejtette. Ezt a veszedelmet kell nekünk megelőznünk. Nam igaz az az alku, az a rosszakaratu, gyalázatos rágalom, hogy Tisza az oláhokkal paktál; hiszen éppen, ha a Tisza-féle javaslatot megteremtjük, fogunk örökre gátat emelni az oláhságnak államromboló elemével szemben.

Minden, a magyar nemzeti állam megteremtéséért lelkesedő férfinak kötelessége támogatni azt a törekvést, hogy a szólás-szabadságnak föltétlen megőrzése mellett, s a komoly tárgyalások biztosítása mellett a technikai obstrukciónak a magyar parlamentben való garázdalkodását lehetetlenné tegyük.

Ehez kérünk mi meghatalmazást a nemzetől, és erős hitem, hogy a magyarság géniusza nem hagyja elbukni a szabadelvű pártok nemzetvédő harcosságait.

A terrorizmus.

Hogy micsoda fegyverekkel küzd a szövetséget ellenzők a választási harcban, arról a választási napi jelentések híven beszámolnak. Nincs az a választói kategória, a mely ne nyögne az ő terrorizmusok alatt. — A kereskedőt és iparost a kundshaft elvesztésével fenyegetik, az ügyvédet a klientéla megvonásával; az orvost pácienseinek elmaradásával, a tisztviselőt felláztatják feljebbvalói ellen, s diszkvalifikálják azokat, akik nem az ellenzőkhez szívnak.

Meggyanúsítanak mindenkit, a ki nincs az ő táborukban, hogy eladta szavazatát, hogy lelketlen és meggyőződés nélküli bérenc.

S a hol nem győzik okokkal, megkísérik és vígan csinálják botokkal. A falvak tudatlan népét felbujtatják, hogy az ellenjelöltet be ne eresse a községbe, elrabolják zászlóit, kövekkel megdobálják, botokkal üldözik, sőt belövellőznek a szabadelvű választó polgárok házába.

Mindezek megtörtént dolgok, nem pedig gyanúsítások, ráfogások és kortesmesék. Dicsékednek is az ellenzői lapok a *néphangulat* ily fényes megnyilvánulásával. S ezeknek a notórius aljasságoknak a szövetséget vezérbizottság nemcsak hogy utját nem állja, nemcsak hogy fel nem emeli intő és óvó szavát ily fékelen elvadulással szemben, hanem maga szórja a gyanúsítás magvait s biztatja, bátorítja a demagógokat, a kik ezt a „néphangulatot” kívánják. Azok, a kiknek a tiszta választás frázisa lebeg folyton ajkukon, azok, a kik a polgári becsület, a lelkiismeretes meggyőződés kritériumát akarják a választókra alkalmazni, a leggyalázatosabb lelkiismereti és erkölcsi, sőt életveszélyes anyagi pressziót gyakorolják a választók fölött.

A mikkel a kormányt s a szabadelvű pártot gyanúsítják, a vesztegetések, a hivatalos presszió, a hatalommal való visszaélés, mind szemenszedett hazugságok. Eddig egyetlen egy esetet sem jegyzett fel a választási krónika, mely csak a legtávolabbról is igazolná ezeket a rágalmat. Arról igen is tudunk, hogy a szövetséget ellenzőknek agent provocateurjei vannak, a kik megkísérik a bizonyítékok beszerzését vagy inszenálását. De még ezek is mind lelsültek eddigelé. A maga rosszhiszemű gyanúsításán kívül semmi egyébvel nem bírja az ellenzők megingatni azt a benyomást, a melyet a mostani választási harcban minden elfogulatlan és intelligens polgár nyert, hogy t. i. a kormány igazán a nemzeti akarat megnyilvánulását kívánja s a választások tisztaságára a legszigorubbán ügyel.

Hiába erőlködnek a Bakonyi párt kortesei elhítni a választó polgárokkal, hogy Tisza a nemzetiségekkel paktál, hogy áruba bocsájtja a magyarságot, ezt egyetlenegy józanészű ember sem hiszi el, mint ahogy nem is hiheti el. Ilyen eszközökkel akarják *Dobiec ki* Sándor híveit tőle és a szabadelvű párttól eltántorítani.

Tisza István ezekre a vádakra már rég megfelelt és önéreztetesen vissza utasította ezeket, a kortesek által kolportált hazugságokat. Kijelentette, hogy az ő nemzeti politikája elég garancia arra nézve, hogy ilyen vád nem érheti. Megengedte a nemzetiségeknek a gyűlésezéseket, de csak most, a választási időben, mert azok is polgárok és gyakorolhatják polgári kötelességüket.

Az állam nem szokta az ellenséges áramlatokat politikai intézkedéssel rendszabályozni, de kénytelen volt intő szavát fölemelni, hogy a nemzetiségeket észre térítse, nehogy valami államellenes cselekményekbe beugrattassa magát.

Aki még ezek után is azt hiszi, hogy Tisza paktál a nemzetiségekkel, azt nem meggyőződése, hanem rosszakaratu vezérli.

Politikai bolondgombák.

— jan. 21.

Valóban bámulatos, az ellenzői lapok óriási fantáziája. A budapesti ellenzői sajtó élén a *Pesti Hirlap* és *Magyarországgal* naponta a legtarkább, valótlan hírekkel téveszti meg a jámbor olvasó közönséget, a mely elég naiv, hogy hisz a koalíciós nyomtatott betűknek. Az egyik lapnak az örökös politikai és kormány váltás a rögeszméje, a másik pedig az udvari körök viselkedésére vonatkozó információkat melegíti föl és így tovább.

Azt hisszük fölösleges mondani is, hogy mindezek és ezekhez hasonló politikai bolondgombák az ellenzői lapok hősköltevényei.

A *Pesti Hirlap* legújabbban azon lovalog, hogy *Tisza* István megakadályozta azt, hogy a király *Andrássy* Gyulát fogadja. Ez is nagyon hangulatos költemény. Mert nincsen alkotmányos eszköz a korona kényszerítésére, hogy megtegye az ellenzői sajtónak azt a kis szívességet, hogy magához hívassa az ellenzői politikusokat.

Ha a király nem kíváncsi, Bánffy, Apponyi, vagy *Andrássy* politikai véleményére, akkor minden alkotmányos érzelmi ember tartozik respektálni a korona intencióit.

Az egész hazugságot nem lehet naponta cáfolgatni, mert akkor egyebet se tehetnénk, mint a forgalomba került koholmányokat cáfolgatnánk.

Azonban felhívjuk az igaz magyar közönséget, azt a közönséget, dobja el magától megvetéssel azokat az ujságokat, melyek a legszemenszedettebb hazugságokkal bolondítják a népet.

Mindennűnen az országból a legkedvezőbb hírek érkeznek a választási kilátásról, csupán a hazafiságot iparszerűleg üzö ellenzők részéről fordulnak elő botrányos rendezavarások.

Tisza miniszterelnök éppen tegnap jelentette ki a szabadelvű pártkörben, hogy majd olyan tiszta választásokat fog csinálni, mint amilyen sohasem volt Magyarországon.

Bokrétás világ Debrecenben.

Választási mozgalmaink.

— jan. 21.

A Dobieczi zászló.

A III. kerület választói két jelölt köré sorakoznak. A tulnyomó többség *Dobieczi* Sándor volt képviselőnk lobogója alatt indul a harcra. Az ellenjelölt *Szabó* Kálmán, a ki szintén 67-es programmal lépett fel.

Van a kerület választói közt (mint ezt a legutóbbi képviselő választás hiteles számadatai is bizonyítják) körülbelül 600 olyan polgár, a ki nem hiva a 67-es kiegyezésnek, hazánk boldogulását az Ausztriától való elszakadás, a personal unio alapján reméli. Ezek a polgártársaink a függetlenségi 48-as zászló alatt gondolják elérni azt, amire kivétel nélkül minden becsületes magyar em-törekszik: hogy nemzetünk erős, gazdag hatalmas legyen.

Mi mindenkor tiszteletben tartottuk a mások politikai elveit. Meghajtjuk az elismerés lobogóját a 48-as elvek előtt és egy szóval sem találtuk volna természetellenes-

nek, ha a 67-es alapon álló szabadelvű párti Dobiecki Sándor ellen a 48-asok függetlenségi jelölt mellé sorakoztak volna.

Mi történik azonban a III. kerületben?

Az a hihetetlen dolog, hogy a függetlenségi 48-asok megtagadják régi elveiket, hűtlenné akarnak lenni a 48-as lobogóhoz és csatlakoznak a 67-es párti Szabó Kálmán mellé.

Ennél fogva, ha ez igaz, — a mit mi alig akarunk elhinni — a III. választó kerületben az az eset állt elő, hogy nincs ott többé 48-as elvű szavazó, hanem a kerületnek mind az 1856 választója a 67-es alap hive.

Ha pedig az így van, akkor bátran és nyugodtan hívhatjuk az összes választókat Dobiecki Sándor táborába.

Mert hiszen az újpárt vagy Bánffy-párt is 67-es. De ezt a pártot komolyan venni egyáltalán nem lehet. A múlt országgyűlésen mindössze öten voltak újpártiak. Február 15-én még annyian se lesznek. Három-négy ember, parányi kis töredék a parlamentben mit csinálhat a parlamentben? Semmit!

Nem is akar ez a 3—4 Bánffy-párti mást, mint a zavarosban halászni!

A hazának e pár emberke működéséből egy mákszemnyi haszna sem lehet.

És ehhez a szunyog-párthoz akar csatlakozni elvtagadó csatlósának a III. kerület függetlenségi 48-as polgársága? Hihetetlen!

Hiszzen ha már nincs 48-as jelöltjük, hát ne szavazzanak senkire.

Ha pedig elfogadták a 67-es alapot, akkor ne a szunyog-pártot támogassák, hanem a Dobiecki-zászló alá sorakozzanak.

Az országos szabadelvű párt a nagy többség. És a többség az erősebb. Aki az erősebbhez áll, az nem huzhatja a rövidebbet. Mert a hatalmas parlamenti többség, az uralkodó szabadelvű párt megbecsüli az ellenvéleményű polgártársakat is, javukra, segítségükre lehet és a város közérdekeit sokkal sikeresebben mozdíthatja elő!

Függetlenségi jelölt hiányában tehát szavazzon a III. kerület 48-as polgársága is Dobiecki Sándorra, ezzel Debrecen városának jól felfogott javát segíti elő.

Fennem lobog a Dobiecki-zászló!

Kiáltuk egy szívvel-lélekkel:

— Eljen Dobiecki Sándor a III. kerület képviselője!

A II. kerület pártvacsorája.

Néhány szó a tisztviselőkhöz.

Városunk II.-ik kerületének szeretett képviselő jelöltje Dr. Münnich Aurél ur esütörtökön tartotta program beszédét, melynek meghallgatása után minden igaz szabadelvű hazafit öröm tölthetett el, hogy ily nagytudású, fényes multu és nagynevű képviselőt remélhetünk a miénknek mondhatni.

Ezen programbeszéd hatása, hogy mily lelkesítő volt a választókra annak fényes bizonyossága az azt követő pártvacsora volt, hol mint tudjuk, legalább 300 választó polgár jelent meg, hogy még egyszer színről-színre lássa és hallja az ő képviselő jelöltjét.

Magam is mint a kerület szerény választó polgára ott voltam a vacsorán, hogy lássam, hogy bámuljam azt az embert kit a gondviselés ily fényes tehetséggel ily nagy névvel áldott meg; ismétlem ott voltam, hallottam, bámultam őt, s körül nézve a fehér asztalok mellett, látva azt az igaz lelkesedést, mely itt megnyilvánult, elfogott az öröm.

Ez az öröm késztet arra, hogy jelen felhívásomat tisztviselő társaimhoz intézem.

Mint fentebb említém, voltunk vagy 300-an, ebből leszámítok százat olyant, kik nem a második kerületi választói. Második kerületi választók tehát voltunk kétszázán. Ha most mi kétszázán, kik ott voltunk, kik láttunk, hallottunk, szívünk-re vesszük, hogy mily nemes cél az, mely e fennem tisztelt férfi programjában foglaltatott, mely nem egyéb mindnyájunk hő óhajátánál, s azon leszünk, mint ő is mondta, hogy nem csak magunk, de barátainkat, rokonainkat, ismerőseinket is serkenteni fogjuk a polgárjog e legszebb kötelességének teljesítésére, ha mindnyájan a magunk szavazatán kívül még csak egy szavazatot igyekszünk szerezni, akkor tisztelt uraim nekünk győzni kel, akkor mi győzni fogunk, még pedig fényesen.

Kérem azért tisztviselő kartársaimat, hogy tegyük félre azt a már vérünkkel vált nem bánomságot s még van idő, igyekezzünk mindannyian, ki mennyit tud, egyet, kettőt, vagy több szavazatot szerezni barátaink, ismerőseink körében, mert hisz e zászló diadalra jutása mindnyájunknak, mindnyájunk családjának érdeke, de egy-szersmind a haza érdeke is, mely mindnyájunk hazája, mely mindnyájunkat ápol s majdan mindnyájunkat eltakar, de a szebb jövő, melyet mi most ezzel kivívni segítünk gyermekeink és unokáink jövője leend.

Előre tehát tisztviselő társaim fel a küzdelemre ne nézzünk, se jobbra, se balra csak Előre! mert nem férfi az ki fél a küzdelemre kiállani, ha a haza hív.

Egy tisztviselő.

Münnich Aurél tiszteletére rendezett esütörtöki lakomán Szávay Gyula indítványára üdvözölték gróf Tisza István miniszterelnököt, a ki válaszul ma a következő sürgönyt küldte a II. ker. szabadelvű-párt elnökének.

Dr. Kemény Móríc pártelnök urnak

Debrecen.

Midőn halás köszönetet mondok igen kiváló jelöltjük, Dr. Münnich Aurél lakomájáról hozzám intézett jóleső hazafias üdvözlőkért azon reménnyel teszem ezt, hogy kormányprogram iránti erős bizalmuk és nagy ügyeink iránti méltó lelkesedésük, jelöltjük nemzeti lobogóját fényes diadalra juttatja.

Tisza.

Választási értesítő.

Utbaigazítást, felvilágosítást a szabadelvű-párt választási irodáiban mindenkinek szives készséggel adnak.

A szabadelvűpárt

intézőbizottságának

telefonszáma: 135.

(Arany-Bika I. em.)

A debreceni I. választó kerület szabadelvű pártjának irodája a Gróf Dégenfeld-tér 8. sz. alatt van, Beke Aladár Kis pipához címzett vendéglői helyisége utcavégi szobájában.

A debreceni II. kerület szabadelvű pártjának választási irodája az Arany Bika szálló első emeletén van.

A debreceni III. kerület szabadelvű pártjának választási irodája a Frohner-szálló első emeleti 16. sz. szobájában van.

Dobiecki Sándor nyílt levele.

Dobiecki Sándor, a III. kerület szabadelvű párti képviselőjelöltje, a ki nek mint a kerület nagyrabecsült volt képviselőjének politikai elveit a választó polgárok ugyanis jól ismerik, gyöngelkedése miatt ezáltal nem tart programbeszédet. E helyett Nyílt levelet intézett a III. kerület összes választó polgáraihoz.

Ezt a nyílt levelet mai számunkban lapunk élén közöljük.

NAPI HIREK.

Választási napló.

Január 26-án:

Városok: Budapest (9), Debrecen (3), Arad, Győr, Hódmezővásárhely, Kassa, Kecskemét (2), Kolozsvár (2), Komárom, Nagyvárad, Pécs, Pozsony (2), Selmec-Bélabánya, Sopron, Szabadka (2), Szatmár, Szeged (2), Székesfehérvár, Temesvár, Ujvidék, Versec, Zombor.

Abrudbánya, Bereck, Besztercebánya, Békés, Békés-Csaba, Brassó (2), Csongrád, Cegléd, Eger, Esztergom, Erzsébet város, Félégyháza, Gyöngyös, Gyula, Gyulafehérvár, Halas, Jászberény, Körömbánya, Nagybecskerek, Nagykőrös, Nagykikinda, Nyiregyháza, Oláhfalva, Pápa, Sepső-Szt-György, Szarvas, Szamosújvár, Székelyudvarhely, Szék, Vizakna.

Eddig összesen 68 kerület.

Vármegyék: Abauj-Torna (7), Alsó-Fehér (4), Arad (7), Arva (2), Baranya (7), Bars (3), Bács-Bodrog (11), Bereg (4), Beszterce-Naszód (2), Bihar (12), Borsod (6), Csanád (2), Csik (4), Csongrád (2), Esztergom (2), Fejér (5), Fogaras (2), Moson (2), Gömör (6), Győr (3), Hajdu (3), Háromszék (4), Heves (5), Hont (3), Hunyad (6), Jász-N. Kun-Szolnok (6), Kolozs (4), Komárom (4), Kis-Küküllő (2), Krassó-Szörény (7), Máramaros (6), Maros-Torda (5), Nagy-Küküllő (4), Nógrád (6), Nyitra (11), Pest-Pilis-Solt (11), Pozsony (8), Sáros (6), Somogy (8), Sopron (6), Szabolcs (5), Szatmár (8), Szepes (6), Szilágy (5), Szolnok-Doboka (5), Temes (9), Tolna (6), Torontál (11), Torda-Aranyos (4), Trencsén (8), Turóc (2), Udvarhely (3), Ugocea (2), Ung (4), Vas (10), Zala (9), Zemplén (8), Zólyom (3).

Eddig összesen 318 kerület.

Január 27. Kézdivásárhely, Zenta, Marosvásárhely, (2), Veszprém vármegye (6). Összesen 10 kerület.

Január 28: Makó.

Január 29. Fiume.

Január 30. Baja, Békésmegye (2).

Január 31. Miskolc (2), Nagy-Szeben (2), Szeben m. (4), Szentes. Összesen 9 kerület.

Február 1. Liptómege (2).

Február 2. Hajdu-Böszörmény.

— A beteg József kir. herceg. Fiuméből táviratozzák, hogy József kir. herceg állapotáról dr. Kiselják ma délelőtt 9 órakor a következő orvosi jelentést adta ki: Éjjele jó, csendes álommal. Állapota tegnap este óta változatlan.

József Ágost főherceg és neje, Augusztina főhercegné, akik a múlt napokban érkeztek vissza Fiuméből, ma ismét el akartak utazni a beteg József kir. herceg látogatására. Délelőtt azonban olyan kedvező távirat érkezett a beteg állapotáról, hogy a főhercegi pár utazását néhány napra elhalasztotta, annál inkább, mert gyermekeik influenzában megbetegedtek.

— **Személyi hírek.** Dobiecki József ny. ezredes, az Országos Magyar Védő Egyesület igazgató elnöke Debrecenbe érkezett. — Dr. Münnich Aurél a II. ker. szabadelvű párti képviselőjelöltje tegnap este Debrecenből Budapestre utazott.

— **Központi választmány ülése.** Kovács József polgármester tegnap délután 4 órára ismét összehívta a központi választmányt a leköszönt tisztviselők helyének választás utján betöltése iránt. Az ülésen jelen voltak: Szabó Kálmán tanácsnok, Varga Károly jegyző, Szilágyi Imre, Szabó Kálmán, Dr. Varga Lajos, Juhász Ignác, Márton Imre, Tóth István, Somogyi Pál, L. Nagy Bálint, Némethy Sándor id., K. Kiss József, ifj. Swartz Vilmos, Komlóssy Arthur, Dr. Fehér Ferenc. Hároman letették az esküt, a mintát Varga jegyző olvasta fel. Az elnök bejelenti, hogy a választás vezetésével megbízottak az esküt letették, kivéve Veszprémi Zoltán és Dr. Berger Andor, akik nem fogadták el megbízásukat. Ezek helyett újakat kell választani. Veszprémi helyett S. Szabó József tanárt szótöbbséggel küldöttségi elnökké, jegyzővé pedig egyhangulag Tóth Kálmán ipartestületi jegyzőt választották meg. Krausz Bernát és társai a III. kerület választási helyiség megválasztására vonatkozólag a belügyminiszter a központi választmány azon határozatát, hogy a választási helyiségre nem a vármegye házáat, hanem a róm. kath. gymnasiumot jelölték ki. A fellebbezést elutasítja és az intézkedést érintetlenül hagyja. Felhívja a miniszter a központi választmányt, hogy gondoskodjék a választóknak a szavazási helyiséghez való háborítlan eljutásáról pártkülönbség nélkül. A választás nem az emeleti közgyűlési teremben fog lefolyni, hanem a földszinti tornateremben, mely sokkal alkalmasabb. Erről hirdetmény útján értesítik a választókat. — Végül Dr. Fehér Ferenc bejelenti, hogy a város egyik hivatalnok Acsél Géza főmérnök egyik pártiroda vezetője, hetek óta egyebet nem tesz, mint egyik párt ügyeit kizárólag intézi. Nem pártérdek vezeti e felszólalásában, hanem összeférhetlennek tartja Acsél Géza működését, közhivatalnoki minőségével. Kovács polgármester ajánlja, hogy a választmány térjen napirendre kérdés fölött, mert senkit se lehet befolyásolni, hogy korteskedik-e, vagy sem. Dr. Varga Lajos hivatkozik a választási törvényre, mely szerint a választmánynak fegyelmi joga van, követeli, hogy Acsél ellen indítsák meg a fegyelmi eljárás és tegyék át ügyét a közigazgatási bizottsághoz. Márton Imre szinte támogatja az eljárást megelőző vizsgálat elrendelését. Varga Károly felolvassa a törvényszakaszt, mely szerint a központi választmány csakis tagjai és a választásnál közreműködő egyének ellen rendelhet el fegyelmi eljárást. A polgármester ezt a kérdést tárgyalni nem engedé, határozatot nem mond, mert a napirendre kitérve nem volt. Juhász Ignác szólásra jelentkezett, de a polgármester elnöki jogá-

nál és előbbi kijelentésénél fogva nem adta meg neki a szólás jogát. Ebbe Juhász nem nyugodott bele, mire Kovács József az ülést bezárta és kivonult a teremből.

— **A magyar kir. darabont-testőrség.** A magyar testőr-darabontok egyenruhájára nézve még nem történt végleges megállapodás. De, a mint értesülünk, nagyon valószínű, hogy a mit az egyenruhára nézve eddig megállapítottak, azon már csak csekély módosítás fog történni. Az eddigi tervek szerint az egyenruha meggyiszin posztóból készül, attila és magyar nadrág, hozzá rojtos sárga bakkanes a legénységnek, ugyanolyan öltözék, de hosszúságú magyar csizma a tisztnek. Az attila fölül a fehér posztóból készült Zrinyi mente (azaz kurtaujju, nem félvállon hordott, de az attila fölül felvett) magyaros aranyvitőzkötéssel, egyszerűbb a legénységnek, díszesebb a tisztnek; főveg: fehér éresisak, csucos, hasonlító a koronaörökéhez, alul a szemellenző fölött sastollal. Fegyverük félig hajlott magyar kard, azonfölül a legénységi alabárd. Természetes, hogy ezt az egyenruhát csakis ünnepélyes alkalomkor, a palota belső szolgálatában fogják hordani a testőrök, míg a rendes egyenruhájuk hasonlítani fog a huszártisztekéhez.

— **A Debrecen** című lap tegnap este megjelent számában kortestánya a vármegye-házán cím alatt megtámadja Domahidy Elemér főispánt azért, mert a Dobiecki-párt néhány vezérére a megyeház közgyűlés termében tanácskozott. — A minden kákán esomót kereső lapírtás vagy céltalosan, vagy tudatlanságból nem akarja tudomásul venni, hogy a vármegye-ház összes helyiségei, s így a közgyűlési terem fölött nem a főispán, hanem az alispán rendelkezik. Nincs szüksége Domahidy főispánra arra, hogy a Debrecen figyelmeztesse kötelességére, teljes tudatában van ő kötelességének és annak mindenkor meg is felel.

— **A világitási kiállítás Debrecenben.** A legutóbbi gázmizériák különös aktualitást kölcsönöznek annak a gondolatnak, hogy a Budapesten rendezett nemzetközi világitási kiállítást, melyben a legváltozatosabb és legravaszabb világitási módszerek vannak bemutatva, lehozzák Debrecenbe. — Eziránt a kamara és a budapesti technológiai iparmuzeum között tárgyalások folynak s a technológiai iparmuzeum igazgatósága a keresk. miniszter rendelkezésére e hó 23-án hétfőn délelőtt 10 órára tanácskozásra hívta meg a kamara titkárát.

— **Ipari munkások jutalmazása.** Még a múlt évben elhatározta a kereskedelemügyi miniszter, hogy azon ipari munkásokat, a kik ipari szakfoglalkozásukban hosszabb időn át dolgoztak, 100–100 koronás jutalomban és elismerő oklevélben, kiüntetésben részesíti. Mindezt azonban ez eszme nem volt megvalósítható. Most érkezett le a miniszter rendelete, melyben tudatja, hogy a kamara által még tavaly előterjesztett munkások közül ötöt részesít ez alkalommal jutalmazásban. E célra szükséges összeget a kamarának kiutalta, a díszes elismerő okleveleket pedig későbbben fogja leküldeni. A jutalmak ünnepélyesen fognak a jutalmazottaknak átnyújtani. A munka megbecsülése, tisztelete nyilatkozik meg e jutalmazásokban, mi csak örönden tudunk, hogy e derék eszmét a kereskedelmi kormány megvalósuláshoz vitte.

— **Rákóczi sirja.** A műemlékek országos bizottsága Budapesten, a szépművészeti muzeum helyiségében ülést tartott, melynek egyik tárgya az volt: megállapítani, hogy Rákóczinak és bujdozó társainak hamvai a kassai domban miként helyeztessenek el. Eber László előadó jelentette, hogy a bi-

zottság a Rákóczi-hamvak fölé boruló szárkofágnak a saját szakértő építészeivel többféle tervét készítette el. Az ülés tulajdonképpen ezeknek a terveknek a megvizsgálásával foglalkozott. A tárgyalásban élénk részt vett az ülésre külön meghívott Thaly Kálmán is, akinek történelmi ismeretei épp a Rákóczi-korszakra nézve fölöttébb becsesen értekezhetők. Különösen abból a szempontból, hogy a hamvak megőrzése, azok elhelyezése, a feliratok, melyek a szárkofágra készülnek, megfeleljenek egy a Rákóczi-kornak és emlékének, de egyúttal kifejezésre találjon annak a jelentősége is, amivel e hamvak hazahozatala bír az egész ország érzelmeiben. Ugy tudjuk, hogy még végleges megállapodás nem történt, de a bizottság kellő gondtal és igyekezettel figyel arra, hogy a Rákóczi-hamvak elhelyezése méltó legyen a hősök emlékeztetéséhez épp úgy, mint ahhoz a hálához, melylyel a nemzet e hamvak hazahozataláért királya iránt viseltetünk.

— **Meglopott katonatiszt.** Kovács Jenő 3 ik honvéd gyalogezredbeli hadnagy tegnap panaszt emelt a rendőrségen, hogy Eötvös-u. 9. szám alatti lakásáról távollétében egy pár 50 korona értékű eszimat és 5 korona értékű ruhaneműt elloptak. Az ismeretlen tettest a rendőrség keresi.

— **Betörés.** E hó 18–19 közötti éjjelen betörték Weisz József 13 város u. 20. szám alatti cipészműhelyébe, honnan több különféle szerszámot és egy pár cipőt elvittek. A betörő kitorla a műhelyből utcára nyíló ablakfélfát és az ablakot behatolva követte el a lopást. A rendőrség a károult cipész feljelentése folytán azonnal megkezdte a nyomozást és a lopott holmikat már tegnap délután meg is találták a most épülő bábaképezde melletti ház pincéjében, mely után csakhamar kézre került a betörő is, kit tartóztattak.

— **Vasuton elhagyott holmik árverése.** A vasuti kocsikban és állomási helyiségekben elhagyott tárgyak, u. m. bőröndök, táskák, kalapok, esernyők, botok, ruha és fehérneműek stb. Debrecen állomás postgyász felvételi helyiségében január hó 25 én d. e. 9 órakor kezdődő nyilvános árverésen elfognak adatni. A befolyó összeg a helybeli szegény alap javára fordítatik.

— **Állandó távirati szolgálat Debrecenben.** A posta és táviró hivatalokra a választások idején rendkívül sok és terhes munka vár. A mi derék postánk azonban a helyett, hogy könnyíteni iparkodnék magán, inkább a közönség érdekében hoz újabb áldozatot. Mint értesülünk, a debreceni főposta hivatalban a mai naptól kezdve a választások befejezetéig éjjel nappal megszakítás nélkül való állandó távirati szolgálat lesz.

— **Szegények jogvédelme az iparjogok terén.** Nemes indokok vezérelték a „Feltalálók országos egyesületét”, mikor szegény feltalálók részére ingyenes jogsegélyt rendezett be. A kereskedelmi és iparkamara felhívja az érdekelteket figyelmét e közérdekű intézményre, melynek jogtanácsosa ur. Halász Aladár (Budapest VII. Erzsébet körút 26) hivatalos kötelességének vallja, hogy azon feltalálók, kik szegénysegüket helyhatósági bizonyítvánnyal igazolják s találmányuk előzetes szakvizsgálat után szabadalmazásra érdemes, Magyarországon díjtalanul látja el a szabadalmaztatással egybekötött képviselői és műszaki teendőket.

— **Felhívás.** Az ingatlan birokra bekelezett terhek után fizetett kamatosjog 10 százaléka — amennyiben ez rendes idő-

ben bejelentetik — az általános jövedelmi pótadóból leszámítatik. Felhívtnak azért mindazon ház és földbirtokosok, kiknek ingatlanán bekebelezett teher van, hogy vallomásaikat a már kikézbessített úrlapon január hó 31-ig a városi adóügyosztályhoz annival is inkább adják be, — mivel a később beérkező vallomási iverk figyelembe nem vehető. Vallomási iverk a városi adóügyosztálynál díjtalanul kaphatók.

— **Halálozások.** Az anyakönyvi hivatal halálozási osztályánál a következő halálozások jelentettek be. Tóth Margit r. kath. 18 hónapos, Sándor Bernáth ev. ref. 1 napos, Kaneza Andrásné szül. Sántha Eszter ev. ref. 64 éves, Mátyás Mihályné szül. Deák Sára ev. ref. 63 éves, Rósenberg Mórné szül. Stulmandt Antónia izr. 65 éves, Özv. Farkas Aurélné szül. Merzner Johanna r. kath. 54 éves, Nagy Balázsnaé szül. Benka Mária r. kath. 35 éves, Schmiergler József r. kath. 44 éves.

— **Az ev. ref. egyházhhoz** beküldött segély iránti kérvények ma szombaton fognak elbírálatni, az egyház tanácstermében.

— **Kitiltott csavargó.** Nagy ribilliót csinált a Pásztor-féle vasútleben Rimaszombati Lőrinc csavargó pék sedéd, a hol valamely krajcáros bevásárlást eszközölt és a pénztarhoz adott 10 fillér helyett egy koronából követelt vissza. A részeg ember eltávolítása végett az üzletből rendőrt kellett küldeni, a ki bekísérte a központra, a hol nem ismeretlen alak, mert már régebben ki van tiltva a városból és mint illetőségi helyére fogják toloncolni.

— **A szociálista képviselőjelöltek programbeszède.** A debreceni szociálista párt e hó 22-én a városháza udvarán népgyűlést tart. A gyűlésen a párt két képviselőjelöltje Gál István és Kardos Jakab, el fogják mondani programbeszédjüket.

— **Sertés kivitel.** Molnár Mihály debreceni sertés kereskedő 400 darab sertésnek Bécsbe való szállítására engedélyt kapott a miniszteriumtól.

— **A kovácsok és gubások szakosztályi ülése.** Tegnap délután tartották az ipartestület tanácstermében a kovácsok és gubások szakosztályi ülésüket, melynek tárgya az előjárósági tagok közgyűlésre való jelölésre volt. Az ülésen a kovácsok részéről Riesz Henrik kocsigyáros előjárósági tagot kinek 3 éves mandátuma a múlt év végén lejárt ismét megválasztották, Pótagok lettek: Nagy József és Varjasi Imre. A gubások részéről előjárósági rendes tagnak Salánky Ferencet választották meg. Vasárnap lesz a pintérek szakosztályi ülése.

— **Élelmes család.** Czigler Joachim — magyar honpolgár és jó hazafi, foglalkozására nézve vegyes kereskedő, no már ugy tessék érteni, hogy az árut a zsebében hordja. Különösen az ékszerék adás-vevését szereti üzni. A napokban is volt raktáron neki egy nagyon szép mutatós férfi és egy női lánc, kínálta is mindenkinek megvételre, sorra járta az üzleteket, de nem sikerült egyikkel sem üzletet kötni. Ezért hát Czigler urnak egy okos gondolata támadt. Minek heverjenek azok a láncok az ő üzletében (értsd zsebében) nem sokkal jövedelmezőbb ha ő azokat beteszi a zálogba? fogta tehát a láncokat és elvitte a Csapó-utcai zálogházba nyugodt lelkiismerettel zsebre vágva az azok ellenében kiutalt 170 koronát. Léven pedig a láncok nem aranyból, mint arra később a zálogház rájött Czigler urnak meggyűlt a baja, mert a zálogház nevében annak megbízottja Varga László tegnap délután család miatt panaszt emelt ellene a rendőrségen. A kikölesönzött pénznek ilyenformán alighanem nagyon borsos lesz a kamatja.

— **Csavargó csalód.** Özv. Kozma Péterné Józsa. k. h. utcai lakosnál s-oligált Tóth Zsófia csalódeány, honnan azonban még az elmúlt év novemberében elment

Hüvös őszi idő járt már akkor, és a mi leányunkat az utcán jártában keltében nagyon átjárta a hideg, mert hát mi tagadás benne, nem volt ruhája. Hogy mégis védekezék a hideg ellen felkereste Veres Sándor 33. számú rendőr ismerősét, — és annak feleségétől kölcsönkért néhány ruhadarabot, melyeket azonban elfelejtett vissza adni. Csakhogy nem azért van a rendőrből ész, erély és tapéntat, hogy ne tudná az eljárást az ilyen visszaélésekkel szemben. Tegnap délután Tóth Zsófia a Péterfia-utcaán sétált, mikor észrevette a kárvallott rendőrt aki irgalom nélkül bekísérte a rendőrségre honnan miután már régóta csavarog illetőségi helyére fogják toloncolni.

— **LETZTER JÓZSEF** fényképészeti-festészet és fényképnagyítási műterme Piac-utca 44. dr. Ujfalussy-ház. Állandó fényképkiállítás a műterem kapubejárataánál levő kikapuban

Az Arany Bika kávéházban minden este oigányzose

Egy csók a tengeren.

Irta: Nagyszombati Géza.

Vig társaság ült együtt a fürdő kiszögellő terraszán, a honnan gyönyörű kilátás nyílt az alatt fekvő szunyadó kis városra. De most csak rezgő tüzpontok jeleztek a várost; sötét volt; csak bágyadt holdfény áradt szét a tájon. Az ég alján habos, hullámos felhők usztak; távol két szomorufűz állt egymagában, mintha egyik a másikért busult volna...

Vig, fürdőző asszonyokból, kényelmet s szórakozást kereső férfiakból állt a társaság. Kedves hangulatban voltak valamennyien és a még mindig déleleg agglégény orvost, Martay Zoltánt faggatták: mért nem házasodott meg?

Martayt valamennyien szerették. Valami természetes, bár bus előkelőség uralkodott egész lényén. A férfikor derekán állott, szemében olykor ifjú tűz látszott fellobogni: halántéka körül egy markáns, szögletes vonás jellemzősíládságról s gyengén redős homloka örök melankóliáól beszélt. Kivált az asszonyok szerették, bár egyikü sem dicsekedhetett azzal, hogy őt egyedül tünette volna ki kedves figye mével.

Most is kérték, faggatták s legkivált a még mindig keces megjelenésű, szép álamtitkárné: Idakéry Menyhértné.

„Már annyiszor megígér e kedves doktorkánk, szólt kérés tekintettel, hogy el fogja mondani a maga történetét; lássa, mi oly vágyva hallgatjuk, oly tisztelettel... Istennem! hisz minden embernek van egy bus története!”

Annak a sok kérő szemnek nem tudott Martay Zoltán sokáig ellentállni s midőn egy percre felderült komolyságából az arca, „Ugy-e elmondja?” — hangzott az eg sz társaság ajakáról s Martay Zoltán tompán válaszolta; „Jól van, elmondom.”

Mint daloló apjukat a madárfiókok, úgy vették körül őt a nők, a férfiak s figyelmük ott csüngött az elbeszélő ajkán, dallamos lány szavain...

„Velencében jövet történt, a tengeren. A tenger tele volt holdfényvel, az én lelkem csendes, nyugodt boldogsággal... Huszonnégy éves voltam, diplomámat ép kikaptam s összegyűjtött kis pénzemmel Velencébe utaztam, hogy a tanulásban elfáradt testemet, lelkemet, a lagunák tündérvárosában fel dűsem, felfrissítem. Mert tavasz volt még akkor, szelid, napsugaras s az én lelkem megtett Velence és a tavasz poézisával.

S ekkor történt, Velencéből jövet a hajón, a tengeren... A tenger tele volt holdfényvel, a szívem csendes, nyugodt boldogsággal.

Éjjel volt; az utazó közönség legnagyobb része a kabinokba vagy a szalonba vonult le. Két-három férfi, két asszony s egy csinos természetű fiatal leány maradt csupán a hajó fedélzetén. Plédjeikbe burko-

lódzva, félig fekve ültek a vitorlavásznas mély székekben, mozdulatlanul, hallgatagon; talán aludtak...

Minden csendes volt, minden aludni látszott. A tengerről jövé lány szellő, a mint meg — meglebegtette a plédék szélét s a megtörő, zsongó hullám, mintha csak altató dalt zummogott volna s a holdvilág halvány fénye a mint szerte-áradt a hajón s az egész tengeren, mintha az alvók álmát is bezománcozta volna. Mily bájos fátyolba borította a veje szemben ülő lányka igéző alakját!... És én Velencéről, a barokrolás, gondolás Velencéről álmodoztam.

Egy virágos olajfagalyat hoztam onnan magammal; édes, szomorú illata szinte elkábított. Ott téptem a temetőben, egy szerelmes angol lányka, egy duszgazdag lord szőke gyermekének a sírjáról, ki együtt halt meg mélyszemű gondolásával, kit nem volt szabad szeretnie... Mintha a virágos olajág illatában benn reszketett volna a szerelmes pár édes-szomorú meséje.

Lelkemen át, mint suhogó gondolat, édes gondolatok vonultak keresztül s reményeim, mint a márkustéri galambok, vigan röpödtek köröttem.

S ekkor történt, midőn minden csendes volt, minden aludni látszott, midőn a tengerről jövé pajkos szellő s a megtörő, zsongó hullám mintha csak altató dalt zummogott volna, midőn a tenger tele volt holdfényvel s a szívem édes boldogsággal, akkor történt, hogy valami úgy vonzott az igazi, a teljes boldogságot ígéro tüneményhez: az ezüst fátyolba burkolt leánykához. Halkan vándoroltam egészen hozzája. Csendes volt. Kis keble gyengén hullámozott. Holdfényes arcát az álom-Isten csokolgatta. Főlébe hajoltam és — nem bírtam ellentállni: — megcsókoltam.

Vártam, hogy felriad, hogy felveri az összes alvó utasokat, — nem! csendes maradt, aludt Halkan vonultam vissza helyemre s tekintetemet fürkészve, mereven szegeztem rá.

A lányka hirtelen felugrik, plédjébe rejtí arcát s szótlanul lesiet a hajó kabinjébe. Megdöbbenve álltam, mintha az éjek éje borított volna el; minden sötét lett körülöttem. Szerettem volna utána rohanni, megcsókolni ruhája szegélyét, csókkal, könnyekkel elborítani kis kezét, kikérni bocsánatát, áldani jószágát, levezekelni előtte bűnömöt...

Lábam gyökeret vert; mozdulni se bírtam. Tengernyi váddal illettem magamat mint utonálló, úgy tüntem fel magam előtt. S keblemben, melyben előbb tavasz volt, szelid, napsugaras most a bős őszi fergeg csatázott komor felhővel, ijesztő villámaival. Mennyire megváltozott minden, hová tünt el minden szép álom? Csak az ő ezüst fátyol borította nyulánk alakja állt előttem s egy erős feltevés élt szívemben: mindent megtenni, a legmesszebb menő elégtételt megadni, csak hogy megboocsássa vétkemet.

Torkom reszelte valami, szinte sirni szerettem volna. Az olajágot kerestem, abba akartam belétegetni fejemet, Nem volt nálam. Tántorogva mentem az ő üresen hagyott székehez, mert csak ott veszhettem el: ott sem volt.

Talán magával vitte?

Nem győztem megvárni a reggelt; végre hajnalodott.

Fiuméba érkeztünk. Én voltam az első, aki kiugrott a hajóról s egyenesen a vonatnak tartottam. Nem lehetett itt maradásom.

Midőn beszáltam a vonatba, egy horádár lihegve mondja, hogy a hajó megérkezése óta követ s egy levélalaku papiros darabot nyújtott felém. A vonat dűborögve elindult. A papiroson ez állt:

Uram, szemtelenségnek, arcátlanságnak kellene az ön tettét neveznem, de — megboocsájtom. Megboocsájtom, mert szerettem meg; ott, midőn a galambokat otette, a temetőben, midőn busult, midőn a tengerbe csuszó gyermeket egy ugrással kiragadta és megvigasztalta... Szerettem, szerettem ki-

mondhatatlanul... Örökre feledhetetlen lesz előttem s áldani fogom még akkor is, ha bánt. Isten önnel, az ön boldogtalan...

A legelső állomáson kiugrottam a vonatból s visszafutottam Fiuméba. S ekkor tettem fel magamban: vagy ő lesz a feleségem, vagy senki sem. Az egész Quarnerót bejártam, tüvé tettem érte az egész világot — és hiába! — Ezért nem házasodtam meg!

— Az egész társaság elérzékenyülve, az izgalomtól kipirult arccal köszönte meg Martaynak elmondott élet-történetét, csak a szép államtitkárné, Idakéry Menyhértne arca volt halott halavány s egy világért sem lett volna képes Martay szemébe nézni... Szeretett volna már csendes szobájában lenni s zokogni egy édes — szomorú illatot terjesztő, préselt olajág felett...

Mondják, hogy az amugy sem boldog szép asszony nagyon bus lett azóta.

A társaság feloszlott, csak bágyadt holdfény áradt szét a tájon: az ég alján habos, hullámos felhők usztak, távol két szomorufüz áll egymagán, mintha egyik a másikért busult volna...

MULATSÁGOK.

As iparoskör bálja. A debreceni Iparoskör Február hó 5-én tartja minden évben szokásos zárkörű táncestélyét a Bikaszálló disztermében, melyre a meghívók már szét küldettek. A rendezőség mindent elkövet, hogy a multság mint az ezelőtti években, ugy ez évben is fényes és sikerült legyen. Ha esetleg valaki tévedésből meghívót nem kapott volna, felhívja a rendezőség, hogy sziveskedjék a körhelyiségében azt bejelenteni.

Kereskedő ifjak táncestélye. Február hó 11-én szombatom tartja a kereskedő ifjak társulata évi rendos táncestélyét az Arany Bika szálló disztermében. A kereskedő ifjaknak ezen multságuk minden évben mint a farsang legkiemelkedőbb és legfényesebbje szokott lenni. Ugyanezért már mos általános az érdeklődés iránta és mint az előzmények mutatják az idén is a legszebb anyagi sikerrel fog zárulni. A multságra a meghívók már kibocsájtattak.

SZÍNHÁZ.

M Ū S O R.

Jan. 21. szombat: János vitéz, daljáték.

Jan. 22. vasárnap: d. u. Agörög rab-szolga, daljáték; este Boldogság, bohózat. Először.

TÁVIRATOK.

Szápary volt miniszterelnök meghalt.

Abbazia, jan. 20. Éjfélkor gróf Szápary Gyula magyarország volt miniszterelnöke itt meghalt.

Gróf Szápary Gyula már hosszabb idő óta beteg és a napokban állapota súlyosbodott. Holttestét Budapestre szállíták. Egyéb intézkedés még nem történt.

József kir. herceg állapota.

Fiume, január 20. József királyi herceg javulása tartós.

Választási zavargások.

Budapest, jan. 20. A mütészalkai körületben, az ellenzéki választók bántalmazták a kormány pártiakat, — és azok közül

többeket — megsebesítettek. A zavargás előmozdítóit letartóztatták.

Egerből jelentik, hogy a Veesei verekedésnél 60 ember megsebesült.

Porupkán megtámadtak az ellenzékiek egy liberális jelöltet, akire baltákkal és botokkal mentek. Az összetűzés alkalmával egy ember megsebesült. Több letartóztatás történt.

Összeesküvés a cár élete ellen.

Pétervár, jan. 20. Mindinkább bizonyosabbá válik, hogy a cár élete ellen tegnap merényletet követtek el. Hir szerint a rendőrség jól szervezett összeesküvőknek jött a nyomára, melynek célja a cár meggyilkolása volt. Ugyanezért mindazon katonákat kik azon úteget szolgálták letartóztatták, köztük az útege parancsnokát Mihály Meklenburg Strelizi herceget is. Egészen bizonyos, hogy nagyobb katonai összeesküvésről van szó, mert az összes ágyuk élesen voltak megtöltve. Az összeesküvésbe több magas állású ember van belekeverve, és számos szenzációs letartóztatás várható. Hivatalos körök tévedésnek minősítik az esetet és azt hangoztatják, hogy a véletlen idézte elő a történeteket.

Bodoky Zoltán halála.

Gyula, jan. 20. Bodoky Zoltán volt országgyűlési képviselő ma itt meghalt.

20000 koronás banksikkasztás.

Bártfa, jan. 20. A bártfai takarékpénztárnál 20000 koronás sikkasztásnak jöttek nyomára. A sikkasztást, mint kiderült az intézet vezérigazgatója Topercer Albert követte el. Az igazgatót nagy tözsde szenvedélye vitte rá bűnös manipulációira.

Öngyilkos főhadnagy.

Budapest, január 20. Titeldorf Béla nyugalmazott főhadnagy ma délután agyonlőtte magát. Tettének oka ismeretlen.

Japán-orosz háború.

Washington, január 20. Rövid idő előtt azt jelentették, hogy néhány hatalom a háború befejezése után bővíteni akarja kínai birtokait, hogy megtartsa az egyensúlyt a távol Keleten. Azt állították, hogy a háborúnak az lesz az eredménye, hogy a kínai határt megváltoztatják. Hay külügyminiszter körirata ezekre a híresztelésekre támaszkodott s az volt a következése, hogy immár az összes hatalmak végleg megcáfolták, hogy ez a szándékuk volna.

London, január 20. A Daily Telegraph jelenti Szöulból 19-éről: A hanhangi körületben a csapatok folytonos átvonulása következtében nagy a nyomor. Az oroszok sok házat telperszeltek. Hanhangot a koreaiak majdnem teljesen elhagyták és a japánok megszállották. A japánok és oroszok igen közel állanak egymással szemben. A Tumen folyón a japánok hajóhidat vertek.

Az orosz sztrájk.

Pétervár, január 20. A pétvári távirati ügynökség jelentése: Tegnapi pénzügyminiszter jelenlétében a gyártulajdonosok gyűlést tartottak, mely ama véleményének adott kifejezést, hogy ma sok gyári munkás fog sztrájkba lépni. A munkásgyűléseken állandóan azért agítálnak, hogy írják alá a munkások a cárhoz intézendő kérelmet.

Ez elpanaszolja a munkások kétségbeesítő helyzetét és azt, hogy az emberi jogok híján szűkölködnek. A kérés az uralkodó iránti hódolat kifejezésével végződik

s eme szavakkal szól az uralkodóhoz: Irigalmaz meg nekünk és hagyjál bennünket élni. Ha ilyen állapotban hagysz bennünket, akkor jobbnak tartjuk meghalni.

A balti gyárban ma hir szerint 5000, a tölténygyárban 7000, a vaggongyárban 8000 munkás szünteti be a munkát. Hir szerint a munkások mintegy 400,000-en a cári palota előtt akarnak tüntetni.

Ma reggel a pénzügyminiszter a gyártulajdonosokkal a sztrájkolókkal szemben teendő intézkedések ügyében tovább tárgyal. A tegnapi ülésen egy karkovi gyártulajdonosa közölte, hogy ott is előkészítik a sztrájkot.

Budapesti gabonatözsde.

(Déli zárlat.)

Budapest, január 20.

Buzakinálat mérsékelt, vételkedv korlátozott. — Nyugodt irányzat mellett 12,000 métermázsa került forgalomba, változatlan áron. Egyéb gabonaneműek változatlanok. Idő: szép, de hideg.

Buza áprilisra	19.48—50.
„ októberre	17.16—18.
Rozs áprilisra	15.32—34.
„ októberre	14.00—02.
Zab áprilisra	13.98—14.
„ októberre	12.16—18.
Tengeri májusra	14.86—88.
Repece májusra	22.30—35.

PLOMBUS New-York. 104. E. 106. Str.

PLOMBUS!

250,000 hálairat 1 év alatt

Nincs többé fogfájás!
odvas fog!
bűzös száj

Fenti betegségeknek előidézői kétségtelenül az odvas fogak. Ezen remek amerikai szer, ezen kínos és kellemetlen szenvedéseket

azonnal megszünteti!

„Plombus“-szal mindenki maga plombirozhatja fájdalom nélkül és hihetetlen egyszerű módon

odvas fogait!

Plombusne hiányozzék egy hánál se az egyszeri csekély kiadás százszoros kamatja; a nyugalom. A fogfájdalmakban szenvedőket tehát saját érdekében felhívjuk, hogy rendeljék meg ezen valóban remek háziszert, mely az amerikai élelmesség neto vábjaja!

Ára egy adagnak, mely 5—6 odvas fogra elegendő, használati utasítással 2 korona. 2 kor. 10 fill. előzetes beküldése után bérmentve bérhova. Megrendelhető egyedül a Magyarországi képvisellettől, melynek címe:

„Plombus“ szétküldés, Pásztó Heves-me.

DONOGÁN és SOMOSSY
Debrecen Kistemplom
bazár.

Kirakatainkban
 egy szép
Menyaszonyi kelengye
megtekinthető

Elhizás

gyorsan elmúlik a teljesen
 ártatlan

Shele-féle soványító
 teától.

kitűnő elismerések. Egy csomó
 2 Kor. vidékre 2 Kor. 50 fill.
 utánvétellel.

Jörök József
 gyógyszerésznél, Budapest, Ki-
 rály u. 12.

(Neustein-féle ERZSÉBET labdacskai)

E pilulák hasonló készítményeknél minden tekintetben feljebb becsülendők: mentek minden ártalmas anyagoktól, az altesti szervek bajainál legtöbb eredménnyel használtatván, gyengéden hashajtók, vértisztítók; egy gyógyszer sem jobb s mellette oly ártalmatlan, mint e pilulák a

székszorulás

legtöbb betegségek forrása ellen. Cukrozott külsejük végett még gyermekek is szívesen veszik.

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 30 fill., egy tekercs mely 8 dobozt tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 2 kor

2-45 kor, előleges beküldése mellett egy tekercs bérmentve küldetünk.

Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjünk határozottan

Óvás! Neustein Fülöp hashajtó labdacskot. Valódi csak, ha minden doboz törvényileg bejegyzett védjegyünkkel piros fekete nyomtatásban „Szent Lipót” és Neustein Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva

A kereskedelmi törvényszékiileg védett csomagjaink aláírásunkkal vannak ellátva.

NEUSTEIN FÜLÖP

Szent Lipóthoz” címzett gyógyszerháza, Bécs, Plankeng. 6, Kapható: Debrecen: Balázs Ó. Füleki P. Mihalovics J., Muraközy L., Dr. Rothschnek, Tót B. gyógyszerész uraknál.

Ar ajánlati hirdetemény.

Az ev. ref. kollegium gazdasági tanácsa a tantermekre új ajtókat ablakokat és padlók készíttetését határozta el, mintegy 5700 korona költség előirányzattal

Ezen munkálatnak a folyó 1905-év nyarán kezdő végrehajtására pályázatot hirdet.

Felhívtnak az érdeklettek hogy idevonatkozó zárt ajánlataikat folyó évi Február hó 1-5-ö napjának déli 12 órájáig a főiskolai háznagy hivatalhoz adják be hol a munkálatok részletes kimutatása a hivatalos órák alatt megtekinthető. Megjegyeztetik hogy vállalkozók az anyag első rendű minőségéért és száraz voltáért felelősséget és jótállást vállalni kötelesek.

Debrecen 1905 január 20.

Főiskolai gazdasági tanács.

1198 v. k. szám.—1904.

Arverési hirdetemény.

A debreceni kir. bíróságnak V. 1904. 1013/4. számú végzése folytán közhíré tétetik, miszerint Dr. Dóczy Emil ügyvéd részére Dezső László debreceni lakostól 162 kor. 84 fill. tőke ennek 1903 évi nov. hó 30 napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 82 kor. 60 fill. perköltség erejéig 1904 évi szept. hó 20-n biróilag le foglalt és 928 kor. 60 fillérre butorok és egyéb ingóságok 1905 évi február hó 4 én délután 3 órakor kezdetét veendő és Debrecenben Sesta kert 109 sz. a. megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debrecen 1905 évi január hó 7-n.

Bódogh Zsigmond.

birói kiküldött.

A virágkedvelő közönség figyelmébe.

Van szerencsén a. n. é. virágkedvelő közönség becses tudomására hozni hogy virág üzletemben egy új virágkötőt szerződtettem, ki bel és külföldi nagyvárosok elsőrangú virág termében volt alkalmazva. Legmodernebb koszorukat, virágcsokrokat oly művészettel és gyorsan állít elő, hogy virág termében bármilyen nagy és finom megrendelést felvállalhatok. Főtörekvésen odairányul, hogy nem kimélve semmi áldozatot, üzletemet a legelső fővárosi virágüzletek színvonalára emeljen és nagybecsült vevőimnek alkalmat nyujtsak arra, hogy finoman készült csokrokat kaphasson.

Paczelt János.

m ü kertész.

Vidéki megrendeléseket pontosan teljesítünk és a csomagolására kiváló gond fordítottatik, legszolidabb és legolcsóbb árak mellett.